

Măgarul nemulțumit	6
Calul și măgarul	8
Furnica și porumbița	10
Vulturul, pisica și scroafa.....	12
Greierul și bufnița	14
Calul și cerbul	16
Leul și mistrețul	18
Leul și șoarecele	20
Cei doi prieteni	22
Vântul și soarele	24
Vasul de lut și vasul de cupru	26
Iepurele și broasca țestoasă	28
Darul mamei	30
Cerbul și vitele	32
Bufnița cea înțeleaptă și păsările	34
Bătrâna și doctorul	36

Mama, copilul și lupul 38

Șoarecele de câmp și șoarecele de oraș 40

Omul cel zgârcit 42

Un clopoțel pentru pisică 44

Vulpea și strugurii 46

Greierul și furnica 48

Măgarul și greierul 50

Ursul și albinele 52

Micul păstor și lupul 54

Mănunchiul de nuiele 56

Pisica și șoarecii 58

Pisica și cocoșul 60

Cioara și ulciorul 62

Lupul și câinele 64

Câinele din ieslea vitelor 66

Vulturul și vulpea 68

Vulpea și cocorul 70

Corbul și vulpea	72
Vulpea și capra	74
Broaștele și fântâna	76
Broaștele care își doreau un rege	78
Gâsca care făcea ouă de aur	80
Lupul și mielul	82
Prințul fermecat	84
Croitorul cel viteaz	91
Hansel și Gretel	98
Prințul Cioc de Sturz	105
Frumoasa adormită	112
Blană de urs	119

Pasărea de aur	126
Fata morarului	133
Peștișorul de aur	140
Albă ca Zăpada și cei 7 pitici	147
Fata din turn	154

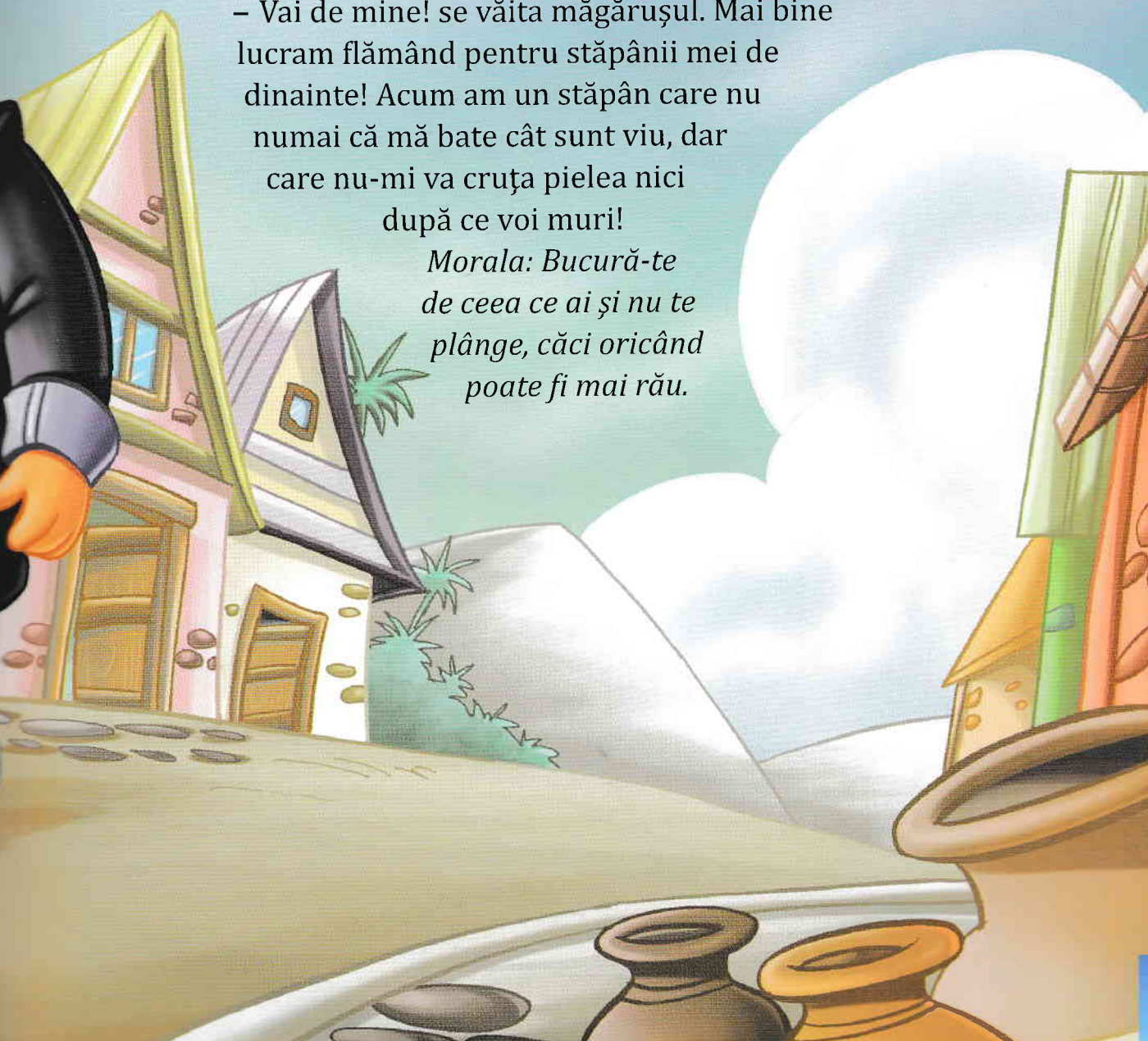

A fost odată un negustor care făcea comerț cu plante medicinale. Negustorul avea un măgaruș la care ținea foarte mult. El obișnuia să pună sacii cu marfă pe spatele acestuia și să meargă la piață. Negustorul avea mare grijă de animalul său, îl ținea curat și îl hrănea mereu cu iarbă proaspătă. Știa că măgarușul este important pentru afacerea lui.

Însă animalul era leneș și încăpățânat. Voia doar să mănânce și să doarmă. Drumul până la piață i se părea istovitor, sacii cu marfă - destul de grei, iar mâncarea puțină. Așa că, într-o zi, bărbatul îl vându unui negustor de sare. Acesta era rău și încărcă poveri mai grele pe spatele măgarului, drumurile erau mult mai lungi și mai istovitoare, iar hrana mai proastă. Zi de zi măgarușul era stors de puteri. Curând se îmbolnăvi, iar stăpânul său îl vându unui tăbăcar. Tăbăcarul nu avea pic de milă și îl bătea pe bietul măgaruș.

– Vai de mine! se văita măgarușul. Mai bine lucram flămând pentru stăpânii mei de dinainte! Acum am un stăpân care nu numai că mă bate cât sunt viu, dar care nu-mi va cruța pielea nici după ce voi muri!

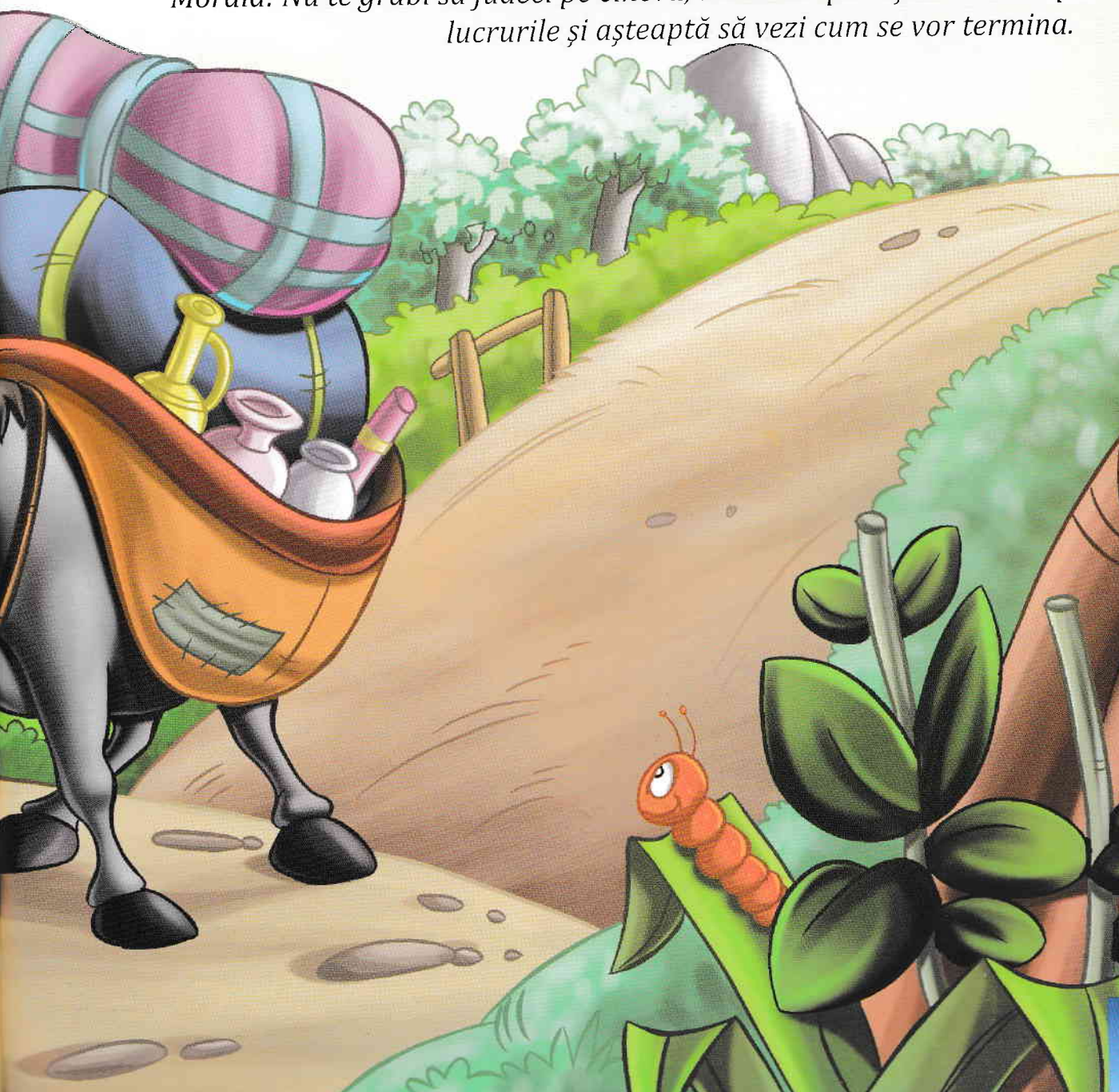
Morala: Bucură-te de ceea ce ai și nu te plânge, căci oricând poate fi mai rău.

Un negustor avea un cal și un măgar cu care făcea drumul spre piață. Măgarul și calul aveau o încărcătură egală pe spate. La marginea unei păduri, negustorul a făcut un popas și a hrănit animalele. Calul a primit o porție mai mare de mâncare decât măgarul și acesta s-a arătat foarte indignat. Ei și-au continuat călătoria și, peste o vreme, negustorul a văzut că măgarul nu se putea ține sub greutatea mărfii. El a luat o parte din încărcătura măgarului și a pus-o pe spatele calului. Mai târziu, negustorul a văzut că măgarul devenise și mai obosit și a pus din nou o parte din marfă pe spatele calului. În cele din urmă, omul a luat întreaga încărcătură și a mutat-o de la măgar pe cal. În acel moment, calul a aruncat o privire măgarului și i-a spus: „Ce zici acum: nu merit o porție dublă de mâncare?”

Morala: Nu te grăbi să judeci pe cineva; mai întâi privește cum încep lucrurile și așteaptă să vezi cum se vor termina.

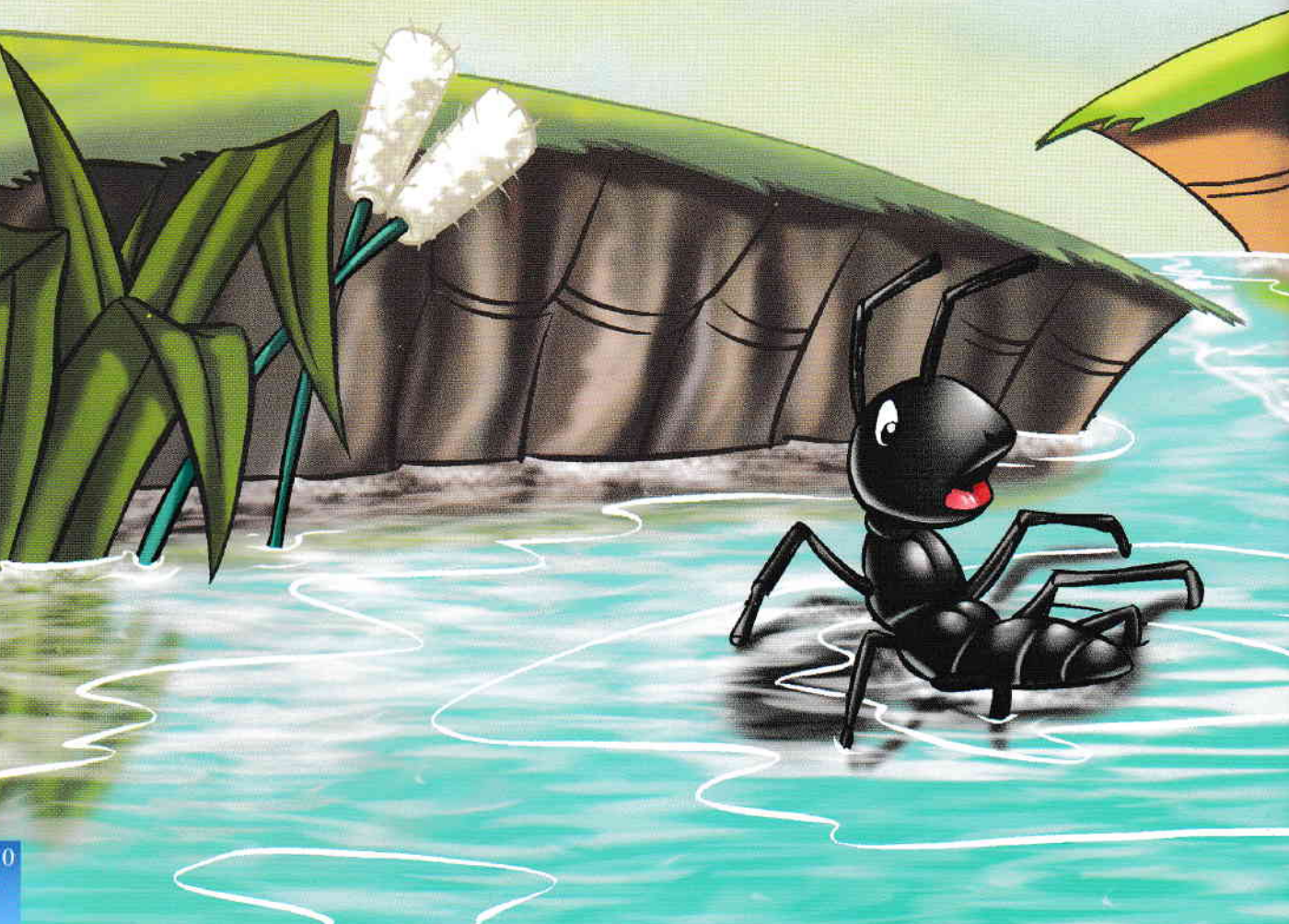

Furnica și porumbița

Odată, o porumbiță s-a apropiat de malul unei ape învolburate să-și potolească setea. În timp ce bea, ea a văzut o furnică în râu. Aceasta, fiind cuprinsă de curentul apei, era cât pe ce să se înece. Porumbița, văzând furnica în primejdie, i-a sărit în ajutor. Ea a rupt o frunză din cel mai apropiat copac și a aruncat-o în apă. Biata furnică s-a cățarat pe frunză, iar porumbița a luat frunza în cioc și a scos-o pe mal. Astfel, furnica a scăpat cu viață și i-a fost foarte recunoscătoare porumbiței, căci era la capătul puterilor. Din acea zi, ele au devenit cele mai bune prietene.

În altă zi, furnica a văzut un vânător, care a întins o plasă și a aruncat mei pe jos ca să înșele porumbița și s-o prindă. Pasărea, fără să bănuiască nimic, s-a așezat pe pământ și a început să ciugulească boabele. Dar furnica a reacționat cu rapiditate, căci era hotărâtă să-l împiedice pe vânător și să-și salveze prietena. Ea a urcat pe piciorul acestuia și l-a pișcat. Vânătorul a tresărit de durere și a sărit în sus țipând. El a scăpat plasa din mână, iar porumbița, auzind strigătul, și-a desfăcut aripile și a zburat de acolo.

Morala: Binele întotdeauna trebuie răsplătit cu bine.

Vulturul, pisica și scroafa

Un vultur și-a făcut cuibul în vârful unui stejar bătrân. O pisică, găsimd că locul este potrivit, și-a făcut casă în scorbura stejarului, iar o scroafă și-a găsit adăpost printre rădăcinile aceluia copac.

Pisica, având de gând să scape de vecinii care erau periculoși pentru puii ei, a urcat până la cuibul vulturului și i-a zis:

– Dragă vecine, ne paște o mare năpastă! Zi de zi scroafa sapă la rădăcina copacului. Într-o zi acesta se va prăbuși și copiii noștri vor sfârși drept hrană pentru ea și puii săi.

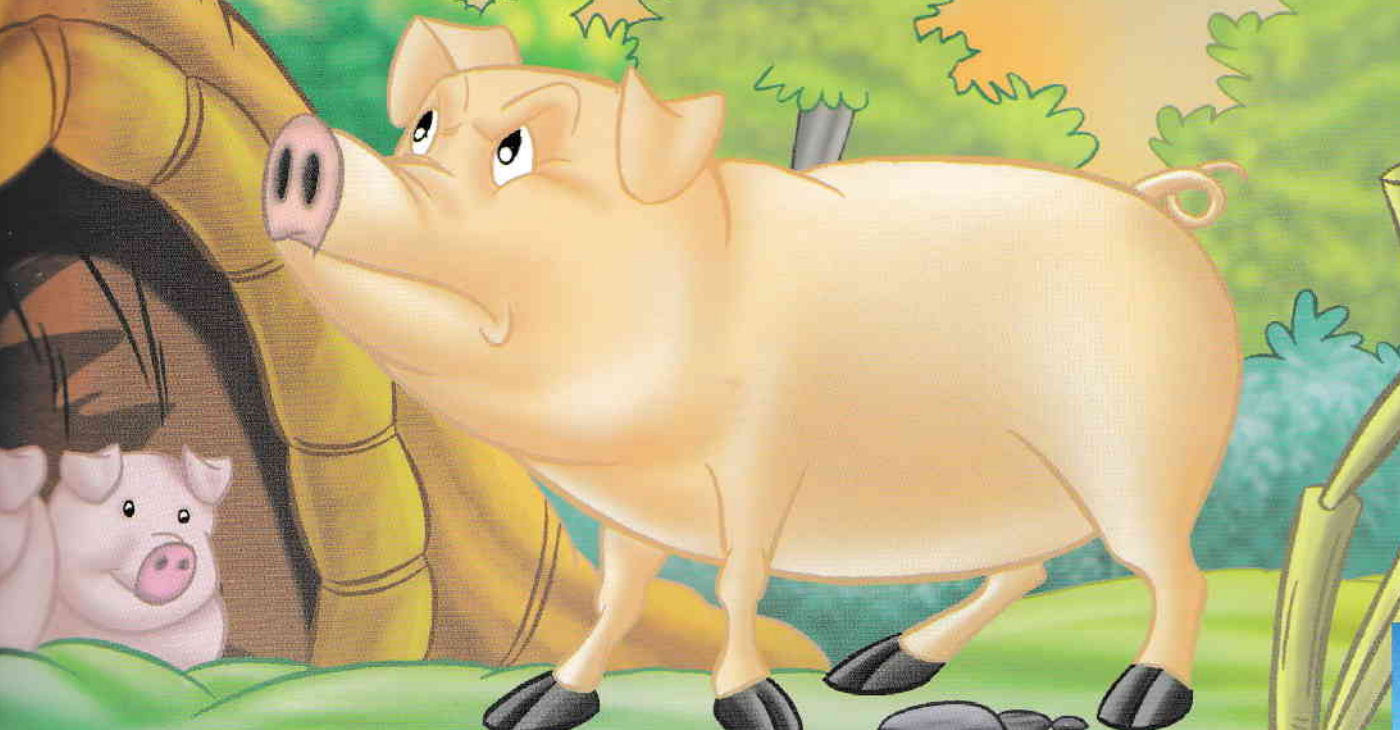
Peste o vreme, pisica a coborât până la scroafă și i-a spus:

– Copiii tăi sunt în mare primejdie, pentru că vulturul și-a pus în gând să se hrănească cu ei de îndată ce pleci de acasă!

După ce a băgat spaima atât în vultur, cât și în scroafă, pisica s-a întors în scorbura ei. În timpul nopții, a prins o mulțime de șoareci cu care s-a hrănit ea și puii ei. În timpul zilei însă, prefăcându-se speriată de vultur și de scroafă, nu a ieșit deloc din casă.

În următoarele zile, vulturul, speriat de intențiile scroafei, nu și-a părăsit cuibul, iar scroafa, de teama vulturului, nu s-a îndepărtat de vizuina sa. În acest fel, atât scroafa, cât și vulturul, au pierit de foame împreună cu puii lor, dându-i ocazia pisicii să locuiască de una singură în stejarul cel bătrân.

Morala: Acei care își fac mereu dușmani nu sunt de încredere.

O bufniță bătrână, obișnuită să se hrănească noaptea și să doarmă ziua, a fost nemaipomenit de deranjată de cântecul unui greier. Ea l-a rugat să înceteze și să nu mai facă atâta zgomot. Greierul a refuzat să îi îndeplinească cererea și a cântat din ce în ce mai tare, pe măsură ce bufnița îl ruga să tacă. Văzând că nu poate avea deloc liniște și că vorbele ei sunt în van, bufnița a recurs la un șiretlic.

– De la o vreme înapoi a început să-mi placă cântecul tău! i-a spus bufnița greierului. E cea mai dulce melodie pe care am auzit-o vreodată și o voi asculta bând din cel mai bun nectar. Dacă-ți face plăcere, vino la mine și vom gusta amândoi din această băutură delicioasă.

Însetat peste poate și satisfăcut de lauda adusă vocii sale, greierul a acceptat invitația și i-a făcut bufniței o vizită. Aceasta a ieșit din scorbura ei, l-a înhățat și l-a mâncat pe dată, asigurându-și astfel liniștea.

Morala: Lingușirea nu este o dovadă de admirație și te poate dezarma în fața unui dușman.

